

Økonomi og indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10 – 12
1216 København

Att: Henrik Villum Jensen

12. marts 2013

Høringsvar vedrørende lov om ændring af frikommuneloven

§ 24 c. I forbindelse med anbringelse af borgere i botilbud efter serviceloven, har det været centralt, at sikre den enkelte borger mod pludselige flytninger, der ikke har været begrundet i borgerens egne forhold. Netop for at sikre sig mod dette, er der i forhold til serviceloven etableret et gennemgående tilsyn, herunder et økonomisk tilsyn, med bl.a. bo- og opholdssteder. Forslaget lægger op til at tilbud efter § 107 kan etableres i almene boligorganisationer, og det slås fast at tilbuddet ved forsøgsperiodens ophør bortfalder. Hermed sættes forsøget højere end den enkelte anbragte borgers ret til at blive i tilbuddet, hvilket er ganske problematisk.

§ 24 d. Bestemmelsen omhandler muligheden for at tvangsflytte en efterlevende ægtefælles fra den plejebolig vedkommende har beboet med sin afdøde ægtefælle. Der er tale om et voldsomt indgreb, også selvom der lægges op til, at der skal gives et varsel på 6 måneder og at det skal have været aftalt i forbindelse med indflytning. Det anbefales derfor, at ministeren, såfremt der efter bestemmelsen iværksættes forsøg, følger udmøntningen tæt og stopper forsøget, hvis det viser sig, at ankestyrelsen i et ikke ubetydeligt omfang underkender kommunernes beslutninger efter bestemmelsen.

§ 28 b. Servicelovens § 83, omhandler personlig hjælp, omsorg og pleje. Beslutninger om tildeling af ydelser efter § 83 skal tage udgangspunkt i en individuel konkret vurdering af den enkelte. Ansøgning via digitale medier forudsætter, at den enkelte ansøger har et godt kendskab til ikke blot sin egen situation, men også til hvilke muligheder, der er for at modtage hjælp, omsorg og pleje. Det kendskab kan i en række situationer ikke forventes at være til stede. Der skal derfor advares mod forsøg på området.

§ 28 c. Bestemmelsen henviser til servicelovens §§ 83 og 86. De bestemmelser omhandler en række ydelser, hvoraf rehabilitering kun en del heraf. Det skal understreges at forsøg efter bestemmelsen kun kan vedrøre rehabiliteringsforløb, hvor der på forhånd er beskrevet et udviklingsmål og såfremt det af den indledende afgørelse om etablering af et rehabiliteringsforløb klart fremgår at afgørelsen er omfattet af forsøgsordningen.

§ 28 e. § 108 i serviceloven handler om permanente botilbud for borgere, hvor man har vurderet et behov for et sådant. Det må betragtes som stridende mod centrale rettigheder, herunder retten til selv at vælge sin bolig, at gøre borgere i et tilbud efter § 108 til genstand for et så indgribende forsøg. Der findes i dag en række tilbud efter § 108, ligesom der efter lov om friplejeboliger findes tilsvarende tilbud. Bestemmelsens stk. 2, nr. 4, synes at vise, hvad det handler om, nemlig at en kommune har en anden borger der vil kunne bruge tilbuddet. Det må overvejes om den anden borger ikke i stedet ville kunne anbringes på et andet tilbud, eller alternativt selv vælge et tilbud efter friplejeboliglovgivningen.

De kriterier, der er oplyst som krav er i øvrigt ganske uklare. Det kan være lidt uklart hvad der ligger i "*forgæves at have forsøgt at motivere*", såfremt kommunen har givet et alternativ skal det jo være reelt. Hvad begrunder at en tidligere beslutning om anbringelse, nu skal ændres, og hvori ligger sammenhængen med at der er en anden borger der venter på en plads. Det sidste må jo være det første borger ganske irrelevant.

Selveje Danmark kan ikke anbefale, at man på det foreliggende grundlag gennemfører forsøg jf. § 28 e.

Med venlig hilsen

Jon Krog

Branchedirektør